

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 12 złotych
za granicą 20 złotych

Numer polodniowy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 55 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty,
ogłoszeniowej 50 gr.

Tabularyczne i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za
wzrost.

Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych

Poz. 77. Zarządzenie Wojewody Pomorskiego z dnia 9 lutego 1929 r. w sprawie ograniczenia uprawiania przemysłu okrężnego w Miłobądku.

Poz. 78. Rozporządzenie Wyższego Urzędu górniczego w Krakowie z dnia 19 stycznia 1929 r. w przedmiocie racjonalnego wydobywania i użytkowania palnych gazów ziemnych.

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz w Ministerstwie Rolnictwa.

WYSEDEŁ Z DRUKU Nr. 9 DZIENNIKA
USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z
DNIA 15 LUTEGO 1929 R., ZAWIERAJĄCY
TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 74 — z dnia 13 lutego 1929 r. o ustaleniu na rok 1929 wykazu imiennego nieruchomości ziemskich, podlegających wykupowi przymusowemu.

Poz. 75 — z dnia 13 lutego 1929 r. o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1930.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 76 — Spraw Wewnętrznych z dnia 9 stycznia 1929 r. w sprawie zmiany granic gmin Kamionka i Mierzyce w powiecie wleńskim, województwie łódzkim.

Poz. 77 — Spraw Wewnętrznych z dnia 15 stycznia 1929 r. o zmianie granic gmin: Kuflew i Chróściec w powiecie mińsko-mazowieckim, województwie warszawskim.

Poz. 78 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 18 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek.

Poz. 79 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 26 stycznia 1929 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i maki żytniej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

77.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Pomorskiego

z dnia 9 lutego 1929 r.

w sprawie ograniczenia uprawiania przemysłu okrężnego w Miłobądku.

Na wniosek Rady Gminnej w Miłobądku zarządzam na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7.VI. 1927 r. o prawie przemysłowym — Dz. Ust. 53, poz. 468 — że na prowadzenie w tej gminie przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 p. 1 i 3 wyżej powołanego rozporządzenia, t. j. na sprzedaż towarów oraz wykonywanie drobnych świadczeń natury przemysłowej sposobem okrężnym na podstawie licencji, wydanej przez inną władzę, musi być uzyskane osobne zezwolenie (wiza) miejscowej władzy przemysłowej, t. j. Starosty Powiatowego w Tczewie.

Wojewoda:

p. o. (—) Lamot.

78.

ROZPORZĄDZENIE

Wyższego Urzędu górniczego w Krakowie

z dnia 19 stycznia 1929 r.

w przedmiocie racjonalnego wydobywania i użytkowania palnych gazów ziemnych.

Na zasadzie § 73 krajowej ustawy naftowej z 22 marca 1908 r. (Dz. u. i rozp. kraj. dla Kr. Gal. i Lod. z W. Ks. Krak. Nr. 61) i art. 1 ustawy z dnia 2 maja 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 292), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do kopalni gazu ziemnego, to jest do takich kopalni, których produkcję stanowią wyłącznie gazy ziemne lub gazy ziemne z nieznaczną ilością ropy, mają zastosowanie postanowienia przepisów górniczego - policyjnych dla kopalni oleju ziemnego z 10 października 1913 r., L. 5232 (Dz. u. i rozp. kraj. dla Kr. Gal. i Lod. z W. Ks. Krak. Nr. 95), odnoszące się do kopalni 2 klasy niebezpieczeństwa, o ile niniejsze rozporządzenie nie zawiera innych postanowień.

§ 2.

Minimalna wzajemna odległość otworów wiertniczych na kopalniach gazu ziemnego w obrębie gmin Gelsendorf, Daszawa, Komarów, Siechów, Jusyptycze i Oleksice Stare ma wynosić 500 m.

Postanowienie to nie dotyczy już istniejących otworów wiertniczych oraz projektowanych otworów wiertniczych, których rozmieszczenie zatwierdził okręgowy urząd górnicy przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Na innych kopalniach gazu ziemnego ustala właściwy okręgowy urząd górnicy wzajemną odległość otworów wiertniczych z uwzględnieniem stosunków miejscowych i wymogów bezpieczeństwa oraz racjonalnego wydobywania i użytkowania gazów.

§ 3.

Przy prowadzeniu wierceń na terenach gazowych należy oddzielić złoża gazowe od kompleksu warstw, zalegającego nad nimi, jak też i od warstw głębszych w ten sposób, aby gazy nie rozprzestrzeniały się i nie migrowały ze złoża gazowego do innych warstw, ani też nie uchodziły poza rurami na zewnątrz. To oddzielenie złoża gazowego ma być wykonane zapomocą osobnej kolumny rur, postawionej nad złożem gazowym, względnie poniżej tegoż, lub też w inny celowy sposób, jak zapłukanie ilet, cementowanie i t. p.

§ 4.

Nawiercone w otworach wiertniczych wody głębne mają być zamknięte w sposób, dający zupełną pewność, że woda nie przedostanie się ani do niższych ani do wyższych złóż gazowych.

§ 5.

Plan ruchu (§ 32 krajowej ustawy naftowej) ma w części, dotyczącej samego wiercenia, być opracowany na podstawie przypuszczalnego profilu geologicznego i obejmować między innymi także całością rurociągu z uwzględnieniem przypuszczalnego ciśnienia wód i gazu oraz sposobu zamknięcia wody i oddzielenia złóż gazowych od innych warstw.

§ 6.

Jednym otworem wiertniczym wolno eksploatować równocześnie tylko jedno złożo gazowe. W szczególności uzasadnionych wypadkach może okręgowy urząd górnicy zezwolić na odstępianie od tej zasady.

§ 7.

Przed dowierceniem złoża gazowego, które ma być eksploatowane, należy przygotować całkowite urządzenie do szczelnego ujęcia i odprawiania gazów. Projekt tego urządzenia wraz z szczegółowymi planami konstrukcyjnymi i obliczeniem poszczególnych części urządzenia ma

uprawniony do wydobywania przedłożyć władzy górniczej do zatwierdzenia.

§ 8.

Urządzenie do ujęcia gazu u wylotu rur ma odpowiadać następującym wymogom:

a) wszystkie części składowe urządzenia, które pozostawać mogą pod ciśnieniem gazowym złoża, w szczególności głowica, zasuwę względnie zawory, połączenia rurowe do separatorów i do zaworów bezpieczeństwa, połączenia obiegowe, urządzenia dla pomiaru ciśnienia gazu w złożu (manometry) i połączenia do tychże oraz ewentualnie separatora, mają być wykonane na ciśnienie przypośrednie złoża, zwiększone o 50%. Jako minimalne ciśnienie przypośrednie przyjąć należy ciśnienie hydrostatyczne danego złoża.

b) Części składowe ujęcia gazowego mają być skonstruowane w sposób umożliwiający łatwą ich wymianę.

c) Zasuwę na głowicy mają być podwójne, z których jedna ma służyć do regulacji wypływu gazu, druga do całkowitego zamknięcia.

d) Manometry na głowicy mają być podwójne i wbudowane tak, aby je można łatwo wymienić. Skala manometrów ma być o 100% większą od ciśnienia gazu w złożu.

c) Przy ciśnieniach ponad 20 atmosfer otwieranie i zamykanie zasuw ma być uskuteczniane z miejsca odpowiednio zabezpieczonego.

§ 9.

Te części urządzenia, które przeznaczone są dla gazu o ciśnieniu roboczym (zredukowanym), a więc gazociągi, urządzenia pomiarowe, ewentualnie separatora i inne, mają być zabezpieczone w ten sposób, aby nie przedostawały się do nich gaz pod wysokim ciśnieniem (ciśnieniem złoża) i aby ciśnienie robocze nie zostało przekroczone. W szczególności należy w odpowiednim miejscu umieścić dwa oddzielne działające zawory bezpieczeństwa (ciężarkowy i sprężynowy) o przelotach, umożliwiających swobodne wypuszczenie nadmiaru gazu bez zwiększenia ciśnienia roboczego w sieci gazowej.

§ 10.

Rozdzielacze (separatora) i urządzenia, bezpośrednio z nimi połączone, oraz sieć gazociągów mają być wykonane na ciśnienie co najmniej o 50% większe, niż ciśnienie robocze.

Jeżeli z gazonem wydobywa się woda lub para wodna, należy część separatora, w której zbiera się woda i odpływy wody, zabezpieczyć przed zamrznięciem.

§ 11.

Produkcja każdego otworu wiertniczego ma być mierzona zapomocą dwu aparatów, które mają być wbudowane w ten sposób, by wymiana aparatu mogła się odbywać bez przerwy w poborze gazu.

§ 12.

Gaz z otworu wiertniczego należy odbierać w ten sposób, aby ciśnienie gazu w głowicy nie obniżyło się więcej, jak o 1/3 ciśnienia złoża, stwierdzonego przy zupełnie zamkniętej głowicy.

Ciśnienie gazowe w głowicy ma być rejestrowane zapomocą stałe załączonego aparatu, a odnośne wykresy mają być przechowywane w kancelarii ruchu przez przeciąg jednego roku.

§ 13.

Początkową produkcję otworu wiertniczego należy zmierzyć przy stopniowo dławionym przepływie, przyczem uzyskany wykres, zwany charakterystyką otworu, ma być przedłożony okręgowemu urzędowi górniczemu.

§ 14.

W czasie, oznaczonym przez okręgowy urząd górnicy, a przynajmniej raz do roku, ma być przeprowadzony pomiar ciśnienia złoża na każdym otworze wiertniczym przy szczelnym zamkniętym wypływie gazu z otworu. Przy pomiarze tym należy uważać ciśnienie za ustalone, o ile w ciągu 10 minut nie wzrośnie ono o 1%.

W czasie wykonania powyższego pomiaru należy całe urządzenie do ujęcia gazu wypróbo-

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

Na wniosek P.P. Ministrów Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Robót Publicznych oraz Poczty i Telegrafów, zgłoszony w porozumieniu z P. Ministrem Skarbu, Rada Ministrów uchwaliła wyznaczyć jednorazowy dodatek, w wysokości od 50 — 100 zł. tym funkcjonariuszom policji państw. kolei, służby pocztowo-telegraficznej i telefonicznej, oraz drogowej, którzy w okresie ciężkich mrozów pełnili stale służbę zewnętrzną.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

P. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w porozumieniu z Senatem W. M. Gdańska w dniu 19 stycznia 1929 r. udzielił exequatur p. H. C. Birckholtzowi, jako honorowemu konsulowi Kolumbii na obszar W. M. Gdańska z siedzibą w Gdańsku.

P. Minister Spraw Zagranicznych Zaleski wygłosił, z okazji otwarcia Zjazdu Radców Handlowych w Warszawie, następujące przemówienie: „Witając pierwszy, od czasu istnienia polskiej służby zagranicznej, Zjazd Radców Handlowych w Warszawie, pragnę przedewszystkiem zapewnić Panów z mej strony, jak wielką wagę do prac Panów przywiązuje.

W dzisiejszym układzie stosunków stanowicie Panowie ważną część składową dyplomacji polskiej i stolicie na straży jednego z najważniejszych działów życia państwowego Rzeczypospolitej, bo Wam, przedewszystkiem, powierzona jest odpowiedzialna piecza nad interesami gospodarczymi Polski zagranicą. Polityka zagraniczna państwa doby obecnej tak łączy się bezpośrednio z jego polityką gospodarczą. W służbie zagranicznej współczesnej sprawy gospodarcze i sprawy polityczne znajdują się w ściślejszej, wzajemnej zależności. Dla nas dochodzi jeszcze jeden moment — ten mianowicie — że placówki nasze w silniejszym może stopniu, niż innych krajów, są i być powinny, w pewnych okolicznościach, pionierami naszego eksportu.

M. S. Z. odczuwa bezpośrednio w swej codziennej pracy ten związek organiczny problemów gospodarczych i politycznych, lecz nie chce poruszać tutaj tych wielkich tematów, a zatrzymać się wole na kilku problematach życia praktycznego.

Zadania, jakie stoją przed Panami i przed konsułami urzędującymi w państwach, gdzie nie ma radców handlowych, a które — stwierdzam to z przyjemnością — spełniane są z dużym pożytkiem dla kraju, wymagają oczywiście znacznego wysiłku ze strony Panów.

Wiem dobrze, że praca Panów w nader trudnych, niekiedy, prowadzona jest warunkach.

Możę Panów zapewnić, że gorącym mem pragnieniem jest wpłynąć na poprawę warunków tej pracy i usuwać stopniowo trudności, które Panowie napotykanie.

Przywzajemnie szczególną wagę do tego, aby radca handlowy był prawą ręką posła, jego częstym i zaufanym doradcą, wciągniętym, w granicach swej bardzo szeroko pojętej kompetencji, w wewnętrzne życie poselstwa.

Drugim warunkiem jest swoboda i inicjatywa, jaką Panom w pracy ich pozostawiać musimy, swoboda, która w dużej mierze zależy od tego, by Panowie zwolnieni zostali od szeregu spraw drobnych, a bardzo licznych, które obciążają dzisiaj Radców Handlowych. Ta racjonalizacja pracy Panów, bardziej sprzyjająca, niż to miało miejsce dotąd, podział pracy, chociażby pod względem sprawozdawczości gospodarczej, między Radcami Handlowymi a Konsulatami z jednej strony, a z drugiej ujęcie w ściślejsze a elastyczne zarazem ramy stosunku Panów do urzędów i instytucji państwowych i do organizacji gospodarczych, powinna mieć właśnie na celu między innymi odciążenie Panów, przy równoczesnym umożliwieniu rozwinięcia odpowiedniej inicjatywy w tych ważnych dziedzinach pracy gospodarczej zagranicą, do których Radca Handlowy jest powołany. Koordynację akcji Radców Handlowych, Konsulów i wszelkich innych organów gospodarczych Rządu Polskiego zagranicą uważam za nieodzowną.

Za nieodzowny dla wydajnej pracy Radców uważam dalej ściśły kontakt z krajem. Zapewne niekiedy z Panów, urzędujących w stolicach, cieszących się częstymi przejazdami rodzaków, na brak tego kontaktu uskarżać się nie mogą. Na ogół jednak nie, łącząc Radców Handlowych z Rządem i z życiem gospodarczym polskim, wzmacniać by należało. Podobnie, jak w sprawach

czysto politycznych, staramy się, by Posłowie nasi byli poulnie informowani o odnośnych poczynaniach i planach Rządu, podobnie znaleźć będziemy musieli, wspólnie z zainteresowanymi resortami, formę i sposoby, by Panowie byli wystarczająco i regularnie orjentowani o tem, co w dziedzinie polityczno-gospodarczej, wewnętrznej i zagranicznej Rząd czyni, co przedsięwzięcia zamierza i jakie są wytyczne jego polityki w poszczególnych wielkich zagadnieniach polityczno-handlowych, przemysłowych, finansowych i rolniczych.

Kontakt z krajem ma duże znaczenie i z innego punktu widzenia. Panom przypada w udziale pewna misja pedagogiczna. Panowie przedewszystkiem są powołani do tego, aby zwracać uwagę, w razie potrzeby, czynnikiem zainteresowanymi na niedomagania naszych stosunków ekonomicznych z zagranicą, które płyną z braku doświadczenia i pewnych wad kupiectwa polskiego, a które tak dotkliwie odbijają się na naszej ekspansji gospodarczej.

Utrzymanie kontaktu z krajem, to znaczy przedewszystkiem częste do Polski przyjazdy, przynajmniej dla tych z Panów, których zbyt długa podróże morską do Polski nie odgradza. Lecz podróże do Polski w budżetach Panów stanowiłyby poważne pozycje. Zdaje sobie sprawę, że budżety są nader szczupłe, a niekiedy wielce niedostateczne dla zaspokojenia pilnych potrzeb, do których zaliczać trzeba pomoc referendarską i biurową, podróże po kraju, w którym pracujemy, pewne możliwości zwiększonej racjonalnej reprezentacji i inne pozycje tego rodzaju. Oczywiście, poprawa w tej dziedzinie nie może być radykalna, gdyż musimy się liczyć z możliwościami obecnego budżetu i bezwzględną potrzebą oszczędności. W każdym razie pragnę zaznaczyć Panom, że zdają sobie sprawę z konieczności stopniowej zmiany warunków pracy i że dezycydaty w tym względzie będą rozpatrzone z całą życzliwością i po zbadaniu każdego poszczególnego wypadku Ministerstwo starać się będzie uczynić zadość usprawiedliwionej potrzebie.

Niewątpliwie obrady Panów wyjaśniają wiele punktów, rzucą nowe światło tak na środki i drogi naszej akcji zagranicą, jak i na potrzeby naszej dyplomacji ekonomicznej.

Będą one miały duże znaczenie wewnętrzne. Wymianę zdań z wybitnymi przedstawicielami naszego życia gospodarczego uważamy za jedną z wielkich korzyści Zjazdu.

Zycząc Zjazdowi jak najpełniejszego powodzenia, pragnę więc raz jeszcze podkreślić, że w interesie sprawności naszej służby zagranicznej pragnę, by Posłowie R. P., Radcowie Handlowi i Konsulowie stanowili harmonijną całość, służącą doniosłej sprawie rozwoju stosunków gospodarczych z zagranicą, i że wspólnie z Panem Ministrem Przemysłu i Handlu postaramy się stworzyć warunki dla jaknajwydatniejszej pracy Panów.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Pan Minister Pracy i Opieki Społecznej dr. Stanisław Jurkiewicz, po przebytej grypie, powrócił do zdrowia i objął urzędowanie.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Komisja do badania zmian kosztów utrzymania na posiedzeniu w dniu 15 lutego 1929 r. ustaliła, że w miesiącu grudniu 1928 r. w porównaniu do mies. listopada 1928 roku koszty utrzymania rodziny pracowniczej, złożonej z 4-ch osób, w Warszawie nie zmieniły się; w mies. styczniu 1929 roku w porównaniu z grudniem 1928 r. wzrosły o 0,1%.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Na posiedzeniu 44 Sejmu z 4 b. m. P. Minister Spraw Wewnętrznych gen. Sławoj Składkowski, wygłosił przemówienie następujące:

„Wysoka Izbo! Dyskusja budżetowa, podjęta na terenie tej Izby, niewiele wniosła nowego do zarzutów, z jakimi zapoznałem się w Komisji Budżetowej. Rzeczone wyjaśnienia o działalności Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dałem Panom w sposób wyczerpujący na Komisji i ogłosiłem publicznie, nie chcąc więc tutaj mego sprawozdania powtarzać.

Nie będę również, dla braku czasu, prostować różnych przytoczonych tu faktów rzekomych nadużyć administracji. Muszę tylko Panom oświadczyć, że daleki jestem od tolerowania jakichkolwiek nadużyć i taki zarzut — niezależnie, od kogo pochodzi — odpieram z całą stanowczością. Wypadki nadużyć staram się wykrywać, a winni zawsze pociągani są do odpowiedzialności.

W pracy tej przyjmując każdą pomoc, niestety jednak pomoc ze strony Panów najczęstszą zawodzi. Powiem dlatego. Panowie tak skłonni jesteście do oskarżeń lekkomyślnych, tak często czerpicie podstawy do oskarżeń z materiałów zupełnie niewiarogodnych, prasa Panów dostarcza tyle wiadomości na niczem, zupełnie na niczem nieopartych, informacje Panów tak często w błąd nas wprowadzają, że w rezultacie tracą na wartości.

Dla przykładu powiem tylko, że jeśli wolno posłowi Żuławskiemu oskarżać z tej trybuny wojewodę o to, że przekupstwem skłania posła do przechodzenia z jednego stronnictwa do drugiego, jeżeli wolno posłowi wymienić nazwisko tego wojewody i mówić, że to są „potworne rzeczy”, to niechaj mnie, zwierzchnikowi tego wojewody, wolno będzie oświadczyć, że poseł Żuławski wnikliwie wiesz, że wojewoda Graziński sprawę o oszczerstwo już dawno skierował do prokuratora i że to oskarżenie posła Żuławskiego, jak wiele innych, jest bezprzykładnym świadectwem takich metod walki politycznej, z którymi nigdy pogodzić się nie potrafię. (Wrzawa). Prokurator, który nigdy nie kłamie, wbrew opinii posła Pragera, prokurator nas rozsądzi. (Przerywanie). Zwracam uwagę, że ten sam temat o dzień później poruszył pos. Prager, ale już tylko w formie zapytania. Drugi przykład: pos. Prager poruszył sprawę inną, którą nazwałbym sprawą odgrzewaną. Jaka to sprawa? Jest w stajni rumaków bojowych opozycji sejmowej, leży w kacie na zgniłej słomie siwek stary, dychawiczny, kulawy, ślepy na jedno oko. Ten siwek kiedyś chodził w szrankach, a nazywa się podłuch. (P. Stroński: I ma dobre uszy). Obecni posłowie z opozycji niechętnie dosiadają tego rumaka, dlatego oczywiście, że już dawno skapaniał, ale jeżeli niema innego, to się go z konieczności dosiada. I p. poseł Prager zjawił się właśnie na takim rumaku. Czuję jednak, że nie zszarżuje mnie i nie rzuci z tego fotela, wybił więc rycerskiego kołczana, jeszcze drugą, niezbyt rycką strzałę i krzyczał: albo Pan Minister Miedziński skłamał, albo prokurator skłamał!

Oczywiście, nie będę się dziwił temu poziomowi, który wprowadza p. Pragera do swej dyskusji. P. pos. Prager za każdym razem, kiedy jest dyskusja o moim resorcie, jest przywołany do porządku przez Pana Marszałka. (P. Prager: Pan także). Panie Posle! Nie ja zaczynam, panie posle, ale zwykle lubię oddawać. Zeszyłem razem p. pos. mówił o nikczemnościach wyborczych, potem mówił coś o lokajstwie w administracji, teraz p. Prager mówi albo, albo, albo ten kłamie, albo ten kłamie. Nie chcę wymagać od p. pos. Pragera, aby poziom jego przemówienia był wyższy od poziomu jego myślenia, tylko stwierdzam ten fakt.

Jeżeli chodzi o konkretne oświetlenie kwestii sprawy podsłuchów, to mogę stwierdzić, co następuje: Urządzenia podsłuchowe założone zostały przez władze okupacyjne i przez rządy poprzednie były wykorzystywane. Podsłuch władz administracyjnych został przez Rząd obecny zniesiony, a gniazda podsłuchowe przeznaczone dla władz są opieczętowane od dwóch lat i klucze od nich znajdują się w posiadaniu Komisarza Rządu. (P. Niedziałkowski: Jeżeli idzie o p. Jaroszewicza, to mamy prawo kwestionować jego politykę i nie mieć do niego zaufania). Gdzie Rzym, gdzie Krym, mówię o podsłuchu. Niech Pan innych dowodów nie podsuwa. To jest dewód, że podsłuch nie istnieje. Niech Pan mnie atakuje o podsłuch, ja mówię o podsłuchu. Panie Posle, stwierdzam, że podstaw do tego niema. Napewno Panowie mają kogoś z parli w głównej stacji telefonicznej i napewno Panowie o tem bardzo dobrze wiedzą, bo to nie jest żadna rzecz konspiracyjna, to nie jest nic tajnego, to jest rzecz wiadoma i ja stwierdzam z całą stanowczością, a dotąd nigdy Panom nieprawdy nie mówiłem, tylko zawsze prawdę rąbię, że to jest też prawda, co stwierdzam swoim dobrem imieniem. (P. Stroński: Panie Ministrze, jak to z tym procesem jest?)

Chociaż to do mnie nie należy, ale mogę udzielić Panu Posłowi prywatnej wiadomości. Proces trwa już dwa lata i prokurator powołał się na podsłuch, który był przed przeszło dwu laty. I tem samem spieszę upewnić Pana Posła Pragera, że ani Minister nie kłamie, ani Minister nie kłamał. Pan jest zresztą bezkarny, jako poseł. (Głos na ławach B. B. W. z R.: To było za Witosa. P. Stroński: Tego P. Minister nie mówi, że za Witosa. Minister mówi, że przed dwoma laty, więc już za sanacji). W pierwszych miesiącach po dniach majowych podsłuch ten istniał przez inercję po poprzednich rządach, dopiero ten Rząd go zniósł, ja go zniósłem, to twierdzą kategorięcznie.

Bilans przerechowany brutto na 1 lipca 1928 r. Tow. Akc. QUEBRACHO — Blunck, Dubosc, Ronner i S-ka w Warszawie, ul. Rybak 6.

Aktywa: Placono 141469,76, Budynki 1447731, Maszyny 1039669,69, Instalacje 1447731, Maszyny 1039669,69, Instalacje 1447731, Elektryczne 3070,56, Remont i Montaż 57693,09, Materiały 7156,67, Papiery wartościowe 3750,—, Kasa 1645,78, Koszty ogólne 29879,39, Podatki 12466,33, Ubezpieczenia 29879,39, Podatki 12466,33, Ubezpieczenia 29879,39, Dłużnicy 205435,71, Straty i Zyski 562917,05, Razem zł. 3513928,19.

KRAJOWE TOWARZYSTWO MELJORACYJNE, S. A.

Bilans brutto na dz. 1 lipca 1928 r., zatwierdzony, jako przerechowany zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów z dn. 15 grudnia 1928 r.

Aktywa: Kasa 24.101,73; Papiery procentowe 3.061,29; Ruchomości 247.396,75; Dłużnicy 1.800.110,22; Kasa Przewoźniców T-wa 7.000; Kaucje 40.280; Kasa Przewoźniców 2.664; Procenty 523,86; Remont lokalu 7.169,66; Materiały techniczne 35,40; Koszty handlowe 11.337,64; Roboty 744.712,46; Razem zł. 2.980.692,92.

Pasywa: Kapitał Zakładowy 500.000; Kapitał Zasobowy 42.314; Kapitał Amortyzacyjny 20.417; Kapitał Ogólny Gwarancyjny 9.767,39; Wierzyciele 1.490.474,04; Weksle akceptowane 702.365; Akcepty gwarancyjne 40.000; Banki 39.178,74; Rezerwa tantiemowa 16.851,53; Dywidenda 33.353,72; Prowizja 62.772,71; Dyskonto 23.203,82; Razem zł. 2.980.692,92.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Fabryki Portland-Cementu „Rudniki”, Spółka Akcyjna,

odbędzie się dnia 9 marca 1929 r. o godzinie 10-ej rano w lokalu Zarządu w Warszawie, Nowy Świat 38, z następującym porządkiem dziennym: 1) Sprawozdanie i bilans za rok 1928, 2) Wybory członków Zarządu i członków Komisji Rewizyjnej, oraz wyznaczenie wynagrodzenia. 3) Wolne wnioski. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zebraniu, winni złożyć akcje lub kwity depozytowe w Zarządzie Spółki na 7 dni przed Zebraniem. 2589-g

BRUTTO BILANS MAJĄTKOWY na dzień 1 lipca 1928 r.

Table with 2 columns: Description and Value. Includes WINIEN, R-k zapasu węgla pod ziemią, R-k kapitału akcyjnego, funduszu rezerwowego, dłużników i wierzycieli, wierzyciele, sprzedaży węgla, różnych dochodów.

MA. WALESKA, Kopalnia węgla, Sp. Akc.

Zgodność powyższego brutto - bilansu majątkowego z prawidłowymi księgami handlowymi firmy „Waleska”, Kopalnia węgla, Sp. Akc., niniejszem potwierdzam. Katowice, dnia 10 grudnia 1928 r. 1503-kg

OGŁOSZENIE.

Sędzia Komisarz Masy Upadłości Nuty Glattera, zam. w Warszawie przy ul. Franciszkańskiej Nr. 6, a handlującego pod „N. Glatter” przy ul. Bonifraterskiej Nr. 8, Samuel Fels, Sędzia Handlowy, ogłasza, że Sąd Okręgowy w Warszawie, w Wydziale II Handlowym, wyrokiem z dnia 4 lutego 1929 r. postanowił: ogłosić upadłość sprawcy, do chwili wyjaśnienia okoliczności sprawy datę otwarcia upadłości ustalić na dzień 20 grudnia 1928 r.; majątek upadłego Glattera w jego sklepie przy ul. Bonifraterskiej Nr. 8, oraz w mieszkaniu przy ul. Franciszkańskiej Nr. 6 w Warszawie, jak również wszędzie, gdziekolwiekby znajdował się bieżący, zajęć i oddać pod dozór zarządu masy upadłości; upadłego Nutę Glattera osadzić w areszcie dla dłużników; Sędzią Komisarzem masy upadłości mianować Sędziego Handlowego Koenigstojnę; Kuratorem zaś adw. Józefa Roslanowskiego i wyrokowi nadać rygor natychmiastowej wykonalności; następnie zaś, że tenże Sąd Okręgowy decyzją z dnia 8 lutego 1929 r. postanowił Sędzią Komisarzem masy upadłości mianować w miejsce Sędziego Handlowego Koenigstojnę, Sędziego Handlowego, Samuela Felsa.

Wskutek tego wszyscy wierzyciele upadłego i jego dłużnicy obowiązani są bezwzględnie donieść Kuratorowi masy, adw. Józefowi Roslanowskiemu, zam. w Warszawie przy ul. Kopernika Nr. 37, lub Wydziałowi Handlowemu o swoich pretensjach do upadłego i o należnościach, które im przypadają, chociażby terminy ich płatności nie nastąpiły, a także o wszelkim majątku, sumach pieniężnych i funduszach, należących się do nich upadłemu lub znajdujących się w ich posiadaniu i rozporządzeniu.

Zarazem na mocy art. 478 i 480 K. H. Sędzia Komisarz wyzywa wszystkich wierzycieli wyżej wymienionej masy upadłości, ażeby w dniu 19 lutego 1929 r. o godz. 12-ej, stawili się osobiście lub przez pełnomocników w sali zebrań Sekcji Upadłościowej Wydziału Handlowego Sądu Okręgowego w Warszawie, ul. Miodowa Nr. 15, z dowodami wiarygodności, celem wysłuchania sprawozdania Kuratora masy upadłości i wyboru kandydatów na Syndyka Tymczasowego.

Niestawienie wierzycieli w oznaczonym wyżej terminie spowodować może umorzenie postępowania upadłościowego.

Warszawa, dnia 14 lutego 1929 r. Sędzia Komisarz: Samuel Fels.

Akcyjne Towarzystwo dla handlu towarami włóknistymi „BLAWAT” w Warszawie.

Bilans brutto na dzień 1 lipca 1928 r., przerechowany w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.

Table with 2 columns: Description and Value. Includes WINIEN, Akcje Banku Polskiego, Kasa, Koszty handlowe, Odbiory, Podatki, Procenty, Ruchomości, Towary, Udziały w obcych przedsiębiorstwach, Weksle.

MA. Akcepty Dostawcy, Kapitał akcyjny, Kapitał zapasowy, Różni wierzyciele, Straty i zyski

Table with 2 columns: Description and Value. Includes MA, Akcepty Dostawcy, Kapitał akcyjny, Kapitał zapasowy, Różni wierzyciele, Straty i zyski.

Ziemiński Bank Kredytowy, Tow. Akc. we Lwowie

Lwowie ogłasza niniejszem po myśli art. 82 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie bankowem z dnia 17 marca 1928 roku, Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321, iż: 1) nominalna suma listów zastawnych emitowanych przez ten bank, będących w obiegu w dniu 31 grudnia 1928 r. wynosiła: a) dla 8% listów zastawnych złotych 1.000.000,—; b) dla 4 1/2% listów zastawnych konwersyjnych zł. 654.650,—; 2) ogólna suma nieumorzonych pożyczek hipotecznych w dniu 31 grudnia 1928 r. wynosiła: a) długoterminowych 8% pożyczek hipotecznych zł. 911.465,05; b) długoterminowych 4 1/2% pożyczek hipotecznych zł. 667.420,16; W tym samym czasie fundusz umorzony listów zastawnych wynosił: a) Fundusz umorzenia 8% listów zastawnych zł. 86.534,95; b) Fundusz umorzenia 4 1/2% listów zastawnych zł. 1.410,18. Ziemiński Bank Kredytowy, Towarzystwo Akcyjne we Lwowie. 2700-g

Walne Zebranie Towarzystwa Akcyjnego Bank Zbożowy w Poznaniu,

odbędzie się dnia 27 lutego 1929 r. o godzinie 17-ej w Poznaniu, w lokalu Banku Zbożowego T. A. w Poznaniu, przy Placu Wolności 8. — 11, z następującym porządkiem obrad: 1) Zapitanie. 2) Zmiana ustaw resp. przyjęcie nowych ustaw. 3) Przyjęcie rezygnacji resp. odwołanie dotychczasowej i wybór nowej Rady Nadzorczej. 4) Sprawozdanie, przedłożenie bilansu, rachunku zysków i strat za rok 1924/1925, udzielenie pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi i podział zysku. 5) Sprawozdanie, przedłożenie bilansu, rachunku zysków i strat za rok 1925/1926, udzielenie pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi i podział zysku. 6) Sprawozdanie, przedłożenie bilansu, rachunku zysków i strat za rok 1926/1927, udzielenie pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi i podział zysku. 7) Sprawozdanie, przedłożenie bilansu, rachunku zysków i strat za rok 1927/1928, udzielenie pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi i podział zysku. 8) Sprawozdanie, przedłożenie i zatwierdzenie bilansu majątkowego brutto per

1.7.1928, oraz uchwała co do podziału ewtl. nadwyżki. 9) Wolne wnioski. Poznań, dnia 3 grudnia 1928 r. Bank Zbożowy, Tow. Akc. Rada Nadzorcza: (—) M. Schneider w. prezes. 2675-1k

„Firma Ugospodarowanie Hotelu Centralnego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Katowicach, ul. Dworcowa 11, została uchwała spółników z dnia 21-go kwietnia 1926 rozwiązana. Likwidatorem Spółki ustanowiony został Edward Hanisch w Katowicach, ul. Zielona Nr. 4. Wyzywa się wszystkich wierzycieli, by zgłaszali pretensje swoje do podpisanego likwidatora. 2591-kg (—) Edward Hanisch, jako likwidator firmy Ugospodarowanie Hotelu Centralnego, Sp. z ogr. odp. w Katowicach.

Towarzystwo Akcyjne Gumowo-Taśmowej i Wstążkowej Manufaktury Jaeger i Ziegler w Warszawie

BILANS BRUTTO na dzień 1 lipca 1928 r. przerechowany w/g rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 30).

Table with 4 columns: Bilans brutto, Bilans brut-sporządzony, Bilans brutto, Bilans brutto. Includes AKTYWA: Nieruchomości, Ruchomości, Maszyny, Kasa, Papiery we, Banki, Weksle, Weksle protestowane, Dłużnicy, Surowce, Towary, Składy, Zakupy, Koszty handlowe, Koszty fabryczne, Robocizna. PASYWA: Kapitał zakładowy, zapasowy, amortyzac., Długi hipoteczne, Wierzyciele, Akcepty, Fabryka, Zaliczki, Sprzedaż, Rezerwa podatkowa, Sumy przechodnie, Straty i zyski.

Podział nadwyżki z przerechowania, na Kapitał Zakładowy Zł. 300.000,00, na Kapitał Zapasowy Zł. 333.461,53, na Kapitał Amortyzacyjny Zł. 28.117,10, wobec czego kapitały własne Towarzystwa przedstawiają się jak następuje: Kapitał Zakładowy Zł. 1.500.000,00, Kapitał Zapasowy Zł. 336.801,33, Kapitał Amortyzacyjny Zł. 79.190,31.

BILANS BRUTTO Zakładów Przemysłowych „ETYL” Sp. Akc.

na dzień 1 lipca 1928 r. Nieprzerechowany i przerechowany w myśl Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.

Table with 4 columns: Nieprzerechowany, Przerechowany, Nieprzerechowany, Przerechowany. Includes STAN CZYNNY: Nieruchomości i place, Maszyny, aparaty i urządzenia, monopolowej i likierni, Boecznia kolejowa, Ruchomości, Kasa, Papiery procentowe, Udziały, Weksle, Banki, Dłużnicy, Wódka, Materjały, Procenty, Koszty handl. i fabr., Patenty, podatki i ubezpieczenia, Podatki lat ubiegłych, Sumy przechodnie, Zdyskontow. weksle. STAN BIERNY: Kapitał akcyjny, zasobowy, Różne rezerwy, Amortyzacje, Wierzyciele, Rektyfikowanie, Rozlew spirytusu monopolowego, Wydzierżawienie lokalu D. P. M. S., Sumy przechodnie, Rezerwa na opłacenie podatki lat ubiegłych, Rezerwa na straty na dłużnikach, Redykonto.

